

Sen

– E.D. · 25 Kasım 2018

Evet. bende çiçekler gülümsüyor sandım Sanmakla kanmayıp inandım Ve ne yazık ki çünkü bir papatyaydı gülümseyen Çünkü ömürleri kısıydı.. Bir korku saldı dört bir yanıma Ya tüm papatyalar gibi o da solup gitse.. Ben küs kalırdım gök kuşağına, güneşe, ay ve yıldızlara.. Görmeyi reddederdim onsuz bir dünyayı.. Mutluluğa düşman kalırdım, onsuz var olan mutluluğa.. nefes almaya tövbe ederdim, Onunsuz bir dünyada.. Ama o bir papatyaydı. Yüreğimde cenneti yaratan..Mutluluğu, sevgiyi bana sevdiren bir papatyaydı.. Sadece bir papatya değildi O...Dedim ya yüreğimde cenneti yaratan Evet Onun huzuru tattıran bir tebessümü vardı ve değeri tebessümü için Ahirete İman etmeye Çünkü Onun tebessümüydü yüreğimde Cenneti yaratan Onun tebessümüydü Aşkını bana getiren Evet O kadın için değeri Çünkü O gülünce çiçekler gülüyor sanırdım.. O mutlu olmayı bilirdi acı çekmeyi de severdi.. çünkü O kainatı renkleriyle severdi O kadın için bu dünyada bir hayat kurmaya değeri.. .